

13.1.2016

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikke (7) bekezdésének alkalmazásáról (2015/3034(RSP))

**Bodil Valero, Michèle Rivasi, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala,
Reinhard Bütikofer, Bart Staes, Indrek Tarand, Pascal Durand, Igor
Šoltes, Davor Škrlec, Molly Scott Cato**
a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikke (7) bekezdésének alkalmazásáról (2015/3034(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 42. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 222. cikkére, a szolidaritási klauzulának az Unió által a 2014/415/EU tanácsi határozat révén történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályokra, és az uniós politikai szintű integrált válságreagálási intézkedésekre (IPCR),
  - tekintettel az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájára, a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós cselekvési tervre, valamint a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló uniós stratégiára és a kapcsolódó iránymutatásokra,
  - tekintettel a Szíriára és Irakra, valamint az ISIL/Dáís jelentette veszélyre vonatkozó uniós regionális stratégiáról szóló, 2015. március 16-án elfogadott tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel a Francia Köztársaság elnöke által 2015. november 16-án a francia Kongresszus előtt tett nyilatkozatra, amelyben az EUMSZ 42. cikkének (7) bekezdésre hivatkozott, és megbízta a francia honvédelmi minisztert, hogy kezdjen konzultációkat a cikk alkalmazására vonatkozóan,
  - tekintettel az uniós védelmi miniszterek 2015. november 17-i ülésének következtetéseire, amely ülésen a miniszterek kijelentették, hogy egyhangúlag és teljes mértékben támogatják Franciaországot, és készek arra, hogy minden szükséges segítséget és támogatást megadjanak,
  - tekintettel a főképviselő által az uniós védelmi miniszterek 2015. november 17-i ülésén tett kijelentésre, amelyben hangsúlyozta, hogy ez nem KBVP-művelet, hanem kétoldalú támogatás és segítségnyújtás,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2015. november 13-án egy sor összehangolt terrorista támadásra került sor Párizsban, amelynek során legalább 130, 26 különböző országból származó ember vesztette életét, további 368 pedig megsebesült;
- B. mivel a közelmúltban az uniós tagállamokban – például Párizsban (2015. november 13., Charlie Hebdo, Hyper Casher), Koppenhágában (zsinagóga, kulturális központ) és Brüsszelben (zsidó múzeum) – iszlamista terroristák által elkövetett támadásokat elsősorban olyan uniós polgárok hajtották végre, akik uniós tagállamban születtek és

éltek;

- C. mivel a terrorizmus elleni küzdelem kapcsán 2015. január 30-án Rigában rendezett informális találkozón az uniós belügyminiszterek megállapodtak arról, hogy javítani kell a rendőrség és a biztonsági szolgálatok közötti együttműködést és a veszélyes személyekre vonatkozó információcserét, valamint hogy közösen kell fellépni az illegális lőfegyver-kereskedelem és a terrorizmus finanszírozása ellen;
  - D. mivel a jelek szerint a 2015. november 13-i párizsi merényleteket megelőzően számos uniós országos rendőrségi és hírszerzési szerv nem vett részt kellőképpen az együttműködésben és a koordinációban;
  - E. mivel a francia elnök 2015. november 16-án úgy határozott, hogy a 42. cikk (7) bekezdésére hivatkozva katonai válaszlépést ad a párizsi merényletekre;
  - F. mivel ennek nyomán a francia védelmi minisztérium és az érintett francia követségek jelentősen bővítették kétoldalú kapcsolataikat az egyes uniós tagállamokkal, például az Egyesült Királysággal, Németországgal, Olaszországgal, Spanyolországgal és Hollandiával annak érdekében, hogy katonai támogatást és csapatokat kapjanak Szíriában, Irakban és a Száhel-övezetben;
  - G. mivel a jelek szerint a főképviselő és az EKSZ nem vett részt a 42. cikk (7) bekezdésének életbe léptetésére irányuló kezdeményezésekben, és mivel az EU Katonai Bizottságához hasonló szakosodott uniós szervek és munkacsoportok véleményét mindeztidáig nem kérték ki;
  - H. mivel az EU terrorizmus elleni stratégiája a KKBP terén meglévő közösségi és kormányközi eszközökre támaszkodik; mivel e stratégia szerint az uniós intézkedések négy célkitűzés – megelőzés, védekezés, bűnüldözés és reagálás – köré csoportosulnak;
  - I. mivel az EU által a terrorizmusra adott válasz magában foglalja a demokrácia, a párbeszéd és a jó kormányzás előmozdítását annak érdekében, hogy kezelje az erőszakos szélsőségesség kiváltó okait; mivel az uniós megközelítést a büntető igazságszolgáltatáson alapuló megközelítés jellemzi;
  - J. mivel az EUMSZ 222. cikke kifejezetten a terrortámadásokra adandó jól összehangolt uniós fellépést célozza, megkülönböztetett hangsúlyt fektetve a rendőrségi együttműködésre és polgári védelemre, felhasználva a közösségi eszközöket és forrásokat;
1. mélységes megdöbbenésének ad hangot a 2015. november 13-i párizsi terrortámadások kegyetlensége és embertelensége miatt;
  2. legmélyebb együttérzését és részvétét fejezi ki az iszlamista terroristák által bármelyik uniós tagállamban elkövetett merényletek áldozatainak családtagjai és barátai számára; határozottan kinyilvánítja szolidaritását a párizsi polgárok, és általában véve egész Franciaország lakossága mellett;
  3. határozottan elítéli a 2015. november 13-i párizsi terrorista merényleteket, és felszólítja valamennyi európai polgárt, hogy reagáljon a nyitottság, a demokrácia, a szabadság és

az emberi jogok tiszteletben tartásának szellemében;

4. kéri, hogy a terrorista merényletekre szülessen igazi európai válasz; úgy véli, hogy emiatt a terrorizmus elleni küzdelemben fokozottabb európai együttműködésre van szükség; sürgeti az uniós tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a meglévő stratégiákra, iránymutatásokra, eszközökre, forrásokra és eljárásokra támaszkodva állítsák bíróság elé az elkövetőket, és akadályozzák meg a további terrortámadásokat;
5. emlékeztet arra, hogy az iszlamista terroristák által az uniós tagállamokban végrehajtott merényleteket elkövető személyek többsége a jelentések szerint uniós állampolgár, aki az EU-ban született és élt;
6. kéri, hogy fokozzák az erőfeszítéseket a radikalizálódás felszámolása, illetve azon személyek megfigyelése terén, akik veszélyesnek minősülnek, és készek arra, hogy erőszakhoz folyamodjanak, vagy másokat terrorista célokra toborozzanak;
7. határozottan úgy véli, hogy az uniós tagállamoknak a terrorizmusra adott válasz során maradéktalanul tiszteletben kell tartaniuk az ENSZ Alapokmányát, a nemzetközi jogot, a nemzetközi humanitárius jogot, a nemzetközi emberi jogokat, az Európai Unió Alapjogi Chartáját, valamint a nemzeti alkotmányokban rögzített értékeket és elveket;
8. aggodalommal veszi tudomásul a 42. cikk (7) bekezdése alapján adott válasz tisztán katonai jellegét; megkérdőjelezi a jelenlegi megközelítés erősen kétoldalú jellegét, ami gyengíti a közös uniós intézményeket, eszközöket, elveket és értékeket;
9. mély meggyőződése, hogy a Közel-Keleten és Észak-Afrikában, illetve az úgynevezett Iszlám Állam területén lévő számos szélsőséges csoportot és terroristát csak úgy lehet legyőzni vagy jelentősen meggyengíteni, ha az EU és tagállamai nagyon szoros és összehangolt együttműködésben lépnek fel annak érdekében, hogy politikai megoldást találjanak a Szíriában, Irakban, Jemenben, Líbiában és a Szaúd-Arábia és Irán között zajló konfliktusokra; felhívja Federica Mogherini főképviselőt és az EU külügyminisztereit, hogy erősítsék meg diplomáciai erőfeszítéseiket e tekintetben;
10. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy sürgősen dolgozzanak ki és fogadjanak el olyan politikai keretet, amely segít irányítani az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének alkalmazását, és határidőket, felülvizsgálati záradékot, valamint nyomon követési mechanizmusokat is tartalmaz; mélyen meg van győződve arról, hogy a 42. cikk (7) bekezdésének életbe léptetését követő összes nemzeti, kétoldalú vagy többoldalú intézkedésről értesíteni kell a Tanácsot, illetőleg egyidejűleg nyilvánosságra kell hozni őket;
11. emlékeztet arra, hogy a 42. cikk (7) bekezdése nem kötelezheti az uniós tagállamokat harmadik országban való katonai beavatkozásra;
12. kitarthat emellett, hogy a radikalizálódás, az erőszakos szélsőségesség és a terrorizmus elleni harcot olyan átfogó módon kell megközelíteni, amely egyrészt a társadalmi kohézió, a bűnmegelőzés és a célzott rendészeti intézkedések, másrészt pedig az egyénnel kapcsolatos gyanúkon, illetve a gépek helyett emberek által meghatározott konkrét fenyegetéseken alapuló biztonsági fellépések megerősítésére összpontosít; hangsúlyozza ezen túlmenően, hogy meg kell szigorítani a fegyverek megszerzésére és

birtoklására vonatkozó szabályokat, a kiviteli szabályokat, valamint az illegális fegyverkereskedelem elleni harcot;

13. javasolja, hogy a jövőben a 42. cikk (7) bekezdése szerinti kölcsönös segítségnyújtási záradék helyett az EUMSZ 222. cikke szerinti szolidaritási záradékot léptessék érvénybe, mivel ez utóbbi kifejezetten a terrorista fenyegetések elleni fellépésre irányul, és foglalkozik az európai nemzeti bűnüldöző hatóságok közötti nem kielégítő együttműködés és koordináció problémájával; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 222. cikke alapján nem lehet további katonai erőket mozgósítani a folyamatban lévő ENSZ- és EU-missziókban való közreműködéshez; felszólítja az uniós tagállamokat, hogy fokozzák az ENSZ- és az EU-missziókban való közreműködésüket, különösen Maliban és a Közép-afrikai Köztársaságban, tekintettel arra, hogy várhatóan csökkenni fog a francia részvétel;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, az Európai Bizottság elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint az ENSZ főtitkárának.